

Landskap: *Skåne*
 Härad: *V. Göinge*
 Socken: *Emmestad*
 Uppteckningsår: *1944*

Upptecknat av: *Sigrit Klänge-Jönsson*
 Adress: *Vindhemsg. 16a, Uppsala*
 Berättat av: *Anders Per Olof Nilsson*
 Född år *1853 ö 1844* i *Emmestad*

<i>Bäckhästen</i>	<i>s. 1</i>	<i>H. G. 21</i>
<i>Dansbarnna för.</i>	<i>s. 1</i>	
<i>Mejstäng.</i>	<i>s. 1</i>	<i>L. u. F. 46.</i>
<i>Julaspöken.</i>	<i>s. 1-2</i>	<i>H. G. 3</i>
<i>Vilsegång</i>	<i>s. 2.</i>	
<i>Julbeder.</i>	<i>s. 3-4</i>	<i>L. u. F. 34</i>
<i>Matbrödet.</i>	<i>s. 4-5.</i>	<i>Ulma h. 11 (B.)</i>
<i>Skönsen hade de för i köket.</i>	<i>s. 5.</i>	<i>Ötn. I:1.</i>
<i>Gumma, som botade sjukdomar.</i>	<i>s. 5.</i>	
<i>Barnmorshas hade i glas m. m.</i>	<i>s. 5.</i>	
<i>Offer mot sjukdom.</i>	<i>s. 6.</i>	<i>H. G. 1.</i>

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9402:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckhästen har jag aldrig sett, men jag hade sett
den. Det var mellan Nöbbelöv och Vram. Bäckhästen
kan nu vit. (Mr. Nils Pers)

Jag talade om ^{att det var} mannen som gifte, att det var hans egna
hästen, som såg ut som bäckhästen, han hade aldrig
sett sådana där. (N.F.)

Ungdomen hade en dansbana, men det var ingen trä-
bana på den tiden utan bara jindgolvet. En spelmann hade
oss med musik. Det kostade inte mycket, 25 öre skulle den som
spelade ta. Vid dansbana blev det slagemål fästas. En
sångstäng hängde man ta vid dansbana på middags-
afven. Den var klädd med lön och krans med blåklint i.
Det fanns inte heller till trädgård ^{är} på den tiden, så man fick
ta vilka blommor. Ungdomen höll på och dansade hela natten.

Julaspöken har jag sett före. De hade mask för
ansikten, och så hade de smutset ner sig. Tusan det fanns
männor att köpa, smutset de bara med sig. De stöp på
sig busiga kläder och släpade upp sig, gick de också.

ACC. N:R M. 9402:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De två julspekarna skulle man bjuda på sprit och äpplem.
Sundagsjule hade de något särskilt för sig. På juldagen
var det särskilt långtidligt, då skulle man inte alls gå
ut. Jag minns en gång när jag var 5-6 år, då skulle jag gå
med far bort. Det var på jule. Då mötte vi julspektet,
när jag blev så rädd, så rädd. En annan gång var det en,
som ville skrämmas mig och tog ett bakom över sig. Jag
mötte honom på vägen, och någon efter frågade han mig
om jag hade sett något. Att det måste ha varit han. Men
jag blev inte på speken.

Men synvillad har jag varit en gång. Det var
dimmig, och jag kom av vägen. Vid sidan av vägen
stod det telefonstolpar, som jag fick ta på, och så
lånkte jag gå i rätt riktning från dem. Men jag kom
fel alla gångerna. Den tredje lyckades det i alla fall,
så jag hittade vägen, och då var det precis som jag
menat till.

ACC. N:R M. 9402:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kräddes upp på en köpp råde ting. I en bröj hade vi ^{70.10} vatten och i en annan vatten. Vi drogade vi ljusbrun i den varma kalgen och sedan i vatten och fram och tillbaka, tills de blev färdiga. Sedan skulle ljusbrun en annan köpp och länga och kallna. (Mor Nils Pers)

Man äter mest grovt bröd (vite lärt), som var brukat av grovt rågnjöl, fint bröd fanns vite vid denna tid. Till julen brukades det, att man skulle ha guldbröd. Rävring skulle alltid vara till jul. Den brukades av siktat rågnjöl i små runda kakor. Bakningen eldades med kis.

Ibland brukade man baka en sorts bröd, som kallades pyg eller pygstekaka. Den skulle ställas i ugnen för i ugnen baka tillt kent. Sedan skulle den ätas varm.

En gång minns jag (Mor Nils Pers), att jag minste baka på en söndag, för jag gillade mering och arbetade hos bröderna här runt mering. Men efter det blev jag sjuk, så jag fick ligga.

När man bakar grovt bröd, brukade det få stå

ACC. NR M. 9402:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2
När vatten till jerning, så gick man ofta tidigt på morgnen
och började arbeta med det igen.

3
Tän brukar de ha timmen vinn i höllet, och de
brukade vara under sängen. And lägr på golvet, det jern-
tenn aldrig maten, utan de strödde på sand. En del
hade jindgräs. ✓

Etn. I:1

4
En kvinna, som hette Oliva brukade måla
med brud för ungdomen. Hon slog knut om huvudet, och
armen och bröstet. Så läste hon lytt. De gick mycket till
hemmet. Hon kunde skriva, och resonera också. Så berättade hon
knut resonera och satt och läste.

5
Hos bevarningen fanns det iglar, och hon kunde
också köpa, men det blev förbjudet också. Så använd
de några under tingens av utseende, som var så där en
fem cm. och klippte hål, så de blödde. Det gjordes för
nått.

ACC. N:R M. 9402:6.

Till Pridgesten gille man för att få bet. Midemman
axton skulle man gå dit och betta sig där. Min far
(Mor Miss Pers) var brukspädd i Nyquä socken, och till
Nyquä kyrka skulle de gå för att offra för själsmuseet,
d. v. bevarar på händerna. Det skulle man gå, in
solen gille opp.

6.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV